

Datum: 28-06-2019

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا
تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ
مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ، فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى
النَّارِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ
كَذَّابًا.

RODDELEN, LIEGEN EN KWAADSPREKERIJ

De Islām hecht grote waarde aan het onderhouden van goede relaties met anderen. Zaken die een bedreiging vormen voor de onderlinge harmonie en vrede zijn dan ook erg verwerpelijk. Kwaadsprekerij (*iftirā*), roddelen (*ghiyba*) en liegen behoren tot gedragingen die een moslim moet vermijden. Allah informeert ons als volgt in de Qur’ān: ‘O jullie die geloven! Vermijd te veel kwade vermoedens ten opzichte van elkaar, want sommige kwade vermoedens zijn een zonde. Bespied elkaar niet en spreek geen kwaad over elkaar in elkaars afwezigheid.’¹

De Profeet (vznh) vroeg eens: ‘Weten jullie wat roddelen is?’ De metgezellen zeiden: ‘Allah en Zijn Boodschapper weten het beter.’ Hierop zei de Profeet (vznh); ‘Dat je jouw broeder ter sprake brengt met een eigenschap die hij onprettig vindt.’ Toen er aan hem werd gevraagd: ‘Wat als mijn broeder de eigenschap heeft waarmee ik hem beschreef?’ zei de profeet: ‘Als jouw broeder de eigenschap bezit waarmee je hem beschreef, dan is dat roddelen (*ghiyba*). Anders is er sprake van valse beschuldiging en kwaadsprekerij (*iftirā*).’² En vervolgens zei hij: ‘Laat niemand woorden naar mij brengen over personen die mijn metgezellen zijn.’ De reden hiervoor vertelde hij zelf, namelijk: ‘Want ik houd ervan om jullie tegen te komen zonder dat ik slecht over jullie denk.’³

Beste broeders!

Roddelen (*ghiyba*) is dat je achter iemands rug onaangename dingen zegt over hem of haar. Het uiterlijk van een persoon, afkomst, karakter, werk, geloof, kleding en bezit kunnen het onderwerp van roddel worden. Wanneer men spot over iemand zijn ogen, haar, lengte, huidskleur wordt dit al gezien als roddel. Kwaadsprekerij (*iftirā*) is dat je iemand beschuldigt van iets wat onwaar is. Het is een ziekte waarmee men zijn eigen verantwoordelijkheid vergeet. Het doel van kwaadspreken is het moedwillig beschadigen van iemand. Daarom moet je de waarachtigheid van elke berichtgeving over een ander goed onderzoeken voordat je erin gelooft.

Beste aanwezigen!

Roddelen (*ghiyba*) is iets wat alleen een zwak en triest persoon kan doen. Roddelen kan een gezin, een gemeenschap en zelfs een heel volk uit elkaar drijven. Daarom verbiedt de Islām roddels. Roddelen is een grote zonde. Een persoon kan niet ontkomen aan de zonde van roddelen totdat de persoon over wie hij heeft geroddeld hem vergeeft. Allah vergeeft de mensen die de rechten van anderen hebben geschonden niet. Wanneer je iemand voor een ander waarschuwt om dreigend gevaar te voorkomen, valt dat niet onder roddelen.

Beste moslims!

Roddelen zonder praten is ook mogelijk, bijvoorbeeld door middel van teksten of gebaren. Wanneer iemand geïnformeerd wordt dat er over hem is geroddeld, dan dient hij niet terug te roddelen over deze persoon, want dan is hij immers precies zoals degene die over hem heeft geroddeld. Ook hij begaat dan een grote zonde. Ik beëindig mijn preek (*khutba*) met twee overleveringen (*aḥādīth*): ‘Wanneer het hart van een dienaar niet op de juiste plaats is, dan is zijn geloof (*īmān*) niet op de juiste plaatst. Wanneer zijn burens niet gewaarborgd zijn van zijn kwaadheden, zal hij het Paradijs (*janna*) niet binnengaan.’⁴ Volgens een berichtgeving van Ḥudhayfa heeft de Profeet (vznh) het volgende gezegd: ‘Degene die woorden draagt [tussen de mensen], zal het Paradijs niet binnentreden.’⁵ Moge Allah ons beschermen tegen de zonden van de tong. *Āmīn*.

Redactie & vertaling: drs. Ahmed Bulut
Islamitische Stichting Nederland

¹ Al-Ḥujurāt, 49: 19.

² Al-Muslim, Birr, 70.

³ Abū Dāwūd, Adab, 33.

⁴ Aḥmad ibn Hanbal, III, 198.

⁵ Al-Bukhārī, Adab, 50.